

bene žonowane Šsynjo, kotrež temu
Hadej tu ſowu roſteptacž dyrbi.

Ton najwetschi Thel thā Židow pak
we Čiaſu Kryſtuſowym, njechache
ton ſamym Pucž hiž, myſlachu ſebi,
ſchto dyrbijat ton cjeſkliſti Wotročk
bydž? My dyrbimy ton Sakon džer-
žecž, ſo poſzicž, woprowacž, kifahje
ladacž, Almožine wudželicž, to budje
ton najhepsi a najblíſhi Pucž e Ne-
beſam: Tu ton Proſcher, JEsus e Ma-
zaretha, nam pomhacž nemoje. Psche-
tož Kryſtus je zylje tudy a hubenym byt,
ſo ton, kiž ſo jeho Džinow a jeho Pri-
dorwanja neje džeržat, ton hewak neje
nicio nadnim namakat, ſchtož by jene
Poladanje mjeſto.

So pak nebychu czi Židži ſemu dali-
nimo hicž, a jeho nefalmyli, da je Boh
ton nadni Wotjez tak pschitasa, ſo by
ton lubi Jan predn Kryſtuſa, jako
Trummetar predn teho Fjerschtu cja-
nyt, a ta Trubel byt. Onž woni tu-
ſamu ſtyshecz budža, da dyrbjachu
Wocži wotteroricž a na teho ladacž, kiž
ſimolom ſa nim dje, to budje ton pra-
wy Muž.

Lehodla, jako czi Židži ſwojich wot-
poſtannych knjemu poſtachu, a jeho pra-
ſachu: Hacž je Kryſtus, aby Helias, aby
Propheta? Da won ſtrotkim wotmol-
wi: Uje, ja nejſym. Jako pak dahe
prasachu: Schroha da ſy ty? Čžoho-
da da ty ſo ſtrobliſch a cheſiſch? Schro-
prajſch ty wot ſo ſam? Da won wot-
molwi: Ja chzu wam prajicž: Ja ſym

Prijedarski Loſ we Puszini: Pschihottuſe
Pucž teho Bnesa. To je: Ja ſym ta
Trummeta predn teho Fjerschtu, teho-
dla poſtachajcže na moje Prijedowanje,
pschetož won pschindje ſkoro ſammu, a
budje was ſe ſwiatym Duchem chežicž,
ja pak, jako jeho Sſlužomnik chtu jeno
ſ Wodu. Haj won je hježom ſredža
bes was ſtupit, ale my jeho neſnajecže.
Lehodla je to moj Hamt, kežomu ja
poſlany ſym, ſo bych woſatn Loſ byt,
aby Prijedar we Puszini, ſo dnu my
ton Šynk mojeje Trubelje ſtyschicž,
byshecz wedžili, ſo won tu je. Psche-
tož wot teho je teſch ton Propheta Je-
ſaias wjeshečiſ, we 40. Stawi. Prij-
darſki Loſ je we Puszini: Pschihot-
tuſe teho Bnesa Pucž rc. Ja neprjedu-
ju ſam wot ſebe, ani wot Mojsaſho-
weho ſakonja a Božej Sſlužby, wa-
ſeheho Templa a Mjeschniſta, ale ja
praju ſjaunje koždemu, ſchtož je ſtys-
hecz cheze, wot teho Sbožnika, kotrnyž
pschindž dyrbi. Lehodla netrebacje my
dalje na njeho cjakacž, jako by won
hjeshecz daloko byt, ale ladajcže njet
na njeho: Won je hježom bes wami,
ale my jeho neſnajecže. Ja pak dyrbi
wam jeho poſasacž, ſo byshecz jeho ſna-
li a hohtjewſali. Tajki Hamt ja njet-
ko wedu, a praju wam, ton prjeni
Prijedar, kiž pomni pschindje, ton je
ton Knes ſam. Won hjeshecz ſjaunje
neprjeduje, ale ſkoro pomni, budje won
ſo dacž ſtyshecz. Da ladajcže, ſo byshe-
cze derje na njeho ſedžbowali, a jeho
nefalmyli.

Kajž